Advent 2025

Van Lourdes naar Fatima

van 30 november
tot 25 december

foto : ***Lourdes, oktober 2025***

een bedevaart tot eerherstel voor het Onbevlekte Hart van Maria

de CRC-vaandels vóór de Rozenkransbasiliek en die van de Onbevlekte Ontvangenis

een vertaling van
« *Avent 2018, De Lourdes à Fatima* »

Dit boekje en bijhorende tekening zijn ook terug te vinden op https://nl.crc-resurrection.org/.

ADVENT 2025

Van Lourdes naar Fatima

Inleiding

In 1830 verscheen de Maagd Maria in de Rue du Bac aan de heilige Catherine Labouré in al haar pracht als Onbevlekte Ontvangenis. In 1858 onthulde ze haar naam in Lourdes : « ***Ik ben de Onbevlekte Ontvangenis.*** »

Waar draait het in Lourdes eigenlijk om ? Wonderbaarlijke genezingen ? Ja, duizenden wonderbaarlijke genezingen, maar ook persoonlijke genaden, bekeringen en het aanvaarden van lijden.

Maar bovenal is Lourdes « *de aankondiging van de strijd in de laatste tijden, van de eindstrijd tegen de duivel. Maria kondigt de terugkeer van Christus aan, zoals zij ook zijn komst heeft aangekondigd* », legde onze vader, abbé de Nantes, uit.

De Onbevlekte komt ons dus steunen in deze strijd, opdat wij haar trouw blijven. In 1917 geeft zij haar kinderen in Fatima het laatste redmiddel : de devotie tot haar Onbevlekte Hart.

Laten we tijdens deze Advent leren van de pelgrims van Lourdes en Fatima. Laten we Onze-Lieve-Vrouw vragen om de wedergeboorte van de Kerk en van ons land te bespoedigen, voor de redding van de zielen.

zondag 30 november – 1ste zondag van de Advent

Ik ben de Onbevlekte Ontvangenis

Pater Marie-Antoine, een kapucijn met een vurige ziel, begaf zich in het jaar van de verschijningen naar Lourdes. Hij ontmoette Bernadette en vroeg haar om voor hem de gebaren na te doen die Onze-Lieve-Vrouw had gemaakt tijdens de verschijning op 25 maart.

Het kind « *strekte haar handen uit en hief ze op tot schouderhoogte. Toen vouwde ze haar handen voor haar borst, keek naar de Hemel en zei : "**Ik ben de Onbevlekte Ontvangenis !**" Alleen al deze herinnering bracht haar terug naar het hemelse visioen ; ze was als getransfigureerd.*

*Diep ontroerd kon ik niet anders dan uitroepen : "O, lief kind, wat ben je gelukkig !" Bernadette boog bescheiden haar hoofd : "**O, pater, hoe mooi is de Heilige Maagd ! Hoe mooi is ze !**"* »

Een andere keer ging de pater rond vier uur 's morgens naar de grot. Hij verheugde zich bij de gedachte dat hij de eerste pelgrim zou zijn die zijn Moeder die dag zou begroeten. Wat was hij verbaasd toen hij daar een eerbiedwaardige oude man aantrof !

« *Wees niet verbaasd dat u mij zo vroeg in de ochtend bij de grot aantreft,* » zei hij tegen mij, « *het eerste wat ik elke dag doe is naar hier komen om mijn schuld van dankbaarheid af te lossen. Na het gebed drink ik water uit de bron, was ik mij en neem ik een voorraad mee*

voor de dag. Ik drink geen ander water meer sinds de Heilige Maagd mij heeft genezen. »

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot hebt gezegd : "Ik ben de Onbevlekte Ontvangenis", bid voor ons !

KLEUR de aureool van de Heilige Maagd.

★

★ ★

MAANDAG 1 DECEMBER

GA DRINKEN BIJ DE BRON

TOEN hij dit hoorde, vroeg pater Marie-Antoine de oude man naar zijn verhaal. « *Ah ! U kent het vast al : ik ben Bourriette, de eerste die door de Maagd van de Grot genezen is.*

Mijn dochter was met Bernadette meegegaan toen de Heilige Maagd haar had gevraagd om een gat te graven in de grond. Ik wist dat de Heilige Maagd had gezegd dat men van dit water moest drinken. Ik stelde dus al mijn vertrouwen in haar. Mijn dochter bracht me naar hier. De bron was nog erg modderig. Ik knielde neer, bad met heel mijn hart tot de Heilige Maagd en waste mijn ogen.

En ik, die al zo lang vreselijke pijn leed en met mijn rechteroog bijna niets meer zag omdat een mijnscherf het bijna had weggerukt, had geen pijn meer. Ik kon perfect zien ! Na mij genas de Heilige Maagd de kleine Justin. Hij is nu groot en maakt het heel goed. »

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot hebt gezegd : "Ga drinken en was u aan deze bron", bid voor ons !

KLEUR Bourriette, die zijn ogen wast (maar nog niet de bron).

★

★ ★

DINSDAG 2 DECEMBER

KOM HIERHEEN IN PROCESSIE

ONZE dappere kapucijn-missionaris begaf zich zo vaak hij kon naar het heiligdom, omdat hij een nederig instrument van de genade van Onze-Lieve-Vrouw wilde zijn. Men noemde hem de "drager van de zielen" (*zoals de brancardiers die de zieken naar de grot dragen*) en men zei zelfs dat hij de Heilige Maagd hielp bij het verrichten van haar wonderen !

Hij was het die de kaarsenprocessie startte, en later ook die van het Heilig Sacrament, met de aanroepingen en smeekbeden van de zieken, zoals in het Evangelie.

Bovenal begreep hij dat de Onbevlekte in Lourdes kwam om « ***de kop van de Revolutie te verpletteren, het protestantisme uit te wissen en de fundamenten van de samenleving te herstellen. Wat geldt voor alle naties en volkeren op aarde, geldt vooral voor Frankrijk, dat Jezus Christus speciaal voor zichzelf heeft gemaakt en dat zonder Hem niet kan leven. Terugkeren naar Jezus Christus is voor Frankrijk een kwestie van leven of dood : Frankrijk zal christelijk zijn of het zal niet zijn.*** »

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot tegen het onschuldige kind zei : "Ga de priesters vertellen dat ik hier een heiligdom wil laten bouwen", en dat men er in processie naartoe moet komen, bid voor ons !

Kleur de kaarsenhouder voor de grot.

⋆

⋆ ⋆

WOENSDAG 3 DECEMBER

Onder het toezicht van de Onbevlekte

De verschijningen van Ons-Lieve-Vrouwke kregen al snel een zeer grote bekendheid, zowel in Frankrijk als in veel andere landen. Nog steeds staat haar beeld in bijna alle kerken en... zelfs in chocoladefabrieken !

Michele Ferrero, de uitvinder van Nutella, Mon Chéri, Kinder en andere chocoladeproducten, was de rijkste man van Italië. Hij was een fervent katholiek met een geloof zo sterk als graniet.

Hij zei : « *Het succes van Ferrero hebben we te danken aan Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Zonder haar zou dit niet mogelijk zijn geweest.* »

Inderdaad, in al zijn fabrieken over heel de wereld wordt zijn chocolade gemaakt onder het toeziend oog van de Maagd van Massabielle !

Tot aan zijn dood in 2015 bezocht Michele Ferrero elk jaar het mariale heiligdom, samen met de directeurs van

de fabrieken. Er werden ook bedevaarten georganiseerd voor de werknemers.

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot naar Bernadette glimlachte telkens wanneer gij aan haar verscheen, bid voor ons !

KLEUR de grot, door heel lichtjes te drukken op je potlood.

★

★ ★

DONDERDAG 4 DECEMBER

HET VLAAMSE LOURDES

IN Jabbeke, in Vlaanderen, werkte Pieter De Rudder als tuinman op het kasteel van de heer du Bus. Op 16 februari 1867 hielp hij bij het omhakken van een boom, die op zijn linkerbeen viel !

De dokter stelde vast dat beide botten net onder de knie gebroken waren. Enkele dagen later ontstonden er twee gangreenwonden. De dokters zeiden dat zijn been moest worden afgezet, maar dat weigerde hij vastberaden.

De jaren gingen voorbij. In 1874 was zijn been nog steeds in erbarmelijke staat en kon het alle kanten op buigen ! De arme man kon zich slechts met moeite voortbewegen op krukken. Er staken stukjes bot uit de wonde. Het linkerbeen was drie centimeter korter dan het rechterbeen ! Het was ongeneeslijk.

Toen hij hoorde over de wonderen die de Heilige Maagd

verrichtte in Oostakker, een Belgisch heiligdom waar men de grot van Lourdes heeft nagebouwd, besloot hij daarheen te gaan.

« *Laat mij deze bedevaart maken ! Ik heb er vertrouwen in dat ik door onze Goede Moeder genezen zal worden.* »

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot een overvloedige en heldere bron hebt doen ontspringen, waarvan het water de harten zuivert en de arme zieken geneest, bid voor ons !

Kleur Pieter De Rudder op zijn krukken.

★

★ ★

VRIJDAG 5 DECEMBER – 1STE VRIJDAG VAN DE MAAND

Redding van de vrome pelgrim

Pieter De Rudder vertrok op 7 april 1875 op bedevaart. Zelfs met de hulp van zijn vrouw deed hij er nog meer dan twee uur over om de twee kilometer tussen zijn dorp en het treinstation af te leggen.

De trein bracht hem naar Gent. Het laatste deel van de reis legde hij af per koets. Bij aankomst was de koetsier heel boos omdat Pieter de vloer vuil had gemaakt. Er was etter en bloed uit zijn wonde gelekt.

Uiteindelijk kwam hij op krukken aan bij het heiligdom. Toen hij al een tijdje aan het bidden was, werd hij plotseling door een onweerstaanbare kracht gedwongen

om op te staan. Zonder zijn krukken te nemen, begon Pieter te stappen en knielde neer voor het beeld van Onze-Lieve-Vrouw.

« *O mijn God, waar ben ik ?* », riep hij uit.

Hij stond op en liep drie keer rond de grot, zonder de minste zwakte of pijn te voelen. Het bot was in een oogwenk weer aaneengegroeid. Hij liep zelfs niet mank !

Eén van zijn artsen bekeerde zich toen hij de spectaculaire genezing zag : « *Het wonder van Pieter De Rudder heeft mij de ogen geopend, die tot dan toe gesloten waren voor het licht.* »

O Onbevlekte Ontvangenis, wiens heilige verschijning deze geliefde grot tot een toevluchtsoord heeft gemaakt voor zieken en armen, bid voor ons !

Kleur de vrouw van Pieter De Rudder.

ZATERDAG 6 DECEMBER – 1STE ZATERDAG VAN DE MAAND
FEEST VAN SINTERKLAAS

OORZAAK VAN ONS GELUK

In juli 1883 kreeg Lucie-Christine, een moeder die zwaar beproefd was en gezegend met grote mystieke genaden, het goede nieuws dat haar zieke kind genezen was. Zijzelf had een pijnlijke oogziekte, maar hield toch een dagboek bij, waarin ze schreef :

« *Mijn zoon is gered door de Onbevlekte Ontvangenis. De goede priester die hem met bewonderenswaardige toewijding heeft verzorgd, schreef mij : "**Naar mijn mening is er sprake van een mirakel."** O Onbevlekte ! Liefde van mijn kindertijd en van mijn hele leven ! Mijn oudste zoon is niet meer van mij, hij is van u. Hij zal zijn gelofte nakomen en komen bidden in uw heiligdom in Lourdes.* »

Enkele dagen later vertrok ze op bedevaart met haar moeder en haar oudste dochter. Haar man keurde dit plan van harte goed en vertrouwde haar ook zijn verlangen toe om te breken met de slechte gewoontes die zijn ziel schaadden.

« *Moge mijn man gezegend en geestelijk genezen worden !* », schreef ze. « *Ik heb daar vertrouwen in. Deze ziel die mij zo dierbaar is, heeft beloofd zich te beteren als ik met verlichte ogen uit Lourdes zou terugkeren. Moge dit nederige en goede gebed vrucht dragen.* »

Laten we op deze eerste zaterdag van de maand

ons rozenhoedje bidden om het vergeten en verachte Onbevlekte Hart van Maria te troosten.

Wij feliciteren u duizendmaal, o Maria, met uw Onbevlekte Ontvangenis !

Kleur de H. Maagd (wit kleed, blauwe gordel, gele rozen).

★

★ ★

zondag 7 december – 2de zondag van de Advent

Heil van Frankrijk

Op de avond van 25 september, toen ze afscheid nam van de grot, kreeg Lucie-Christine plotseling een visioen van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes, die haar vervulde met haar Hemelse zachtheid.

« *Ik voelde haar liefde voor ons, arme zondaars. Ze toonde me haar barmhartige verlangen om Frankrijk te redden... hierop moeten we reageren met meer geloof en gebed, en we moeten om deze hulp, die ze ons zo graag wil geven, smeken zonder ophouden.* »

Enkele dagen later openbaarde Onze-Lieve-Heer haar : « ***Zie hoe mijn Hart van Frankrijk houdt : Ik kon jullie niets kostbaarders geven dan mijn Moeder, en Ik heb jullie haar gegeven.*** »

Op de terugweg gaf Hij haar de Heilige Maagd als toevluchtsoord en eeuwige hulp :

« *Mijn Moeder is niet alleen de Hemelse zachtheid ; zij*

is ook de bronzen toren, een onoverwinnelijke vesting tegen het lijden. Je moet haar het geheim vragen om het Kruis op heilige wijze te dragen. Zij heeft geleden in haar hart als vrouw en moeder... Zij begrijpt alles waar je ziel om vraagt. »

Tegen alle verwachtingen in verbeterde de toestand van de ogen van onze heilige aanzienlijk. In november bracht haar man haar grote troost :

« *O, wat een mooi moment toen deze lieve ziel me kwam vertellen dat ze de sacramenten zou ontvangen, en dat ik dat voor haar had verkregen ! Ik had haar daar nochtans nooit over gesproken.* »

O Onbevlekte Ontvangenis, die naar deze geliefde grot zijt gekomen om uw geliefde Frankrijk te redden, bid voor ons !

Kleur pater Marie-Antoine, die op weg is naar de grot.

★

★ ★

maandag 8 december
feest van de Onbevlekte Ontvangenis

Beschermster van ons kleine gezin

Mevrouw Zelie Martin, moeder van de heilige Teresia van het Kindje Jezus, kampte al geruime tijd met kanker. Omdat haar moederlijke taak nog niet volbracht was, smeekte ze de Hemel om genezing, die haar noodzakelijk leek, terwijl ze zich overgaf aan de Voorzienigheid.

Aangemoedigd door haar man ondernam ze in juni 1877 een bedevaart naar Lourdes met haar drie oudste dochters.

« *Bij de grot was mijn hart zo bezwaard dat ik niet eens kon bidden. Toen ging ik naar het waterbekken. Ik keek met angst naar dat ijskoude water en dat marmer dat zo koud was als de dood. Maar ik moest wel, en ik wierp me moedig in het water... Ik stikte bijna, ik moest me bijna meteen terugtrekken, ik had het rustiger aan moeten doen.* »

De heldhaftige moeder keerde nog vier keer terug naar het water. De laatste keer « ***bleef ik er meer dan een kwartier in, nog steeds hopend dat de Heilige Maagd me zou genezen*** ».

De Onbevlekte Ontvangenis schonk haar het gewenste wonder niet. Maar ze nam Leonie, om wie Zelie zich zo veel zorgen maakte, onder haar bescherming.

« *Als de Heilige Maagd mij niet geneest, zal ik haar smeken mijn kind te genezen, haar verstand te openen en haar tot een heilige te maken.* »

Mevrouw Martin bracht het wonderbaarlijke water aan op het voorhoofd van haar dochter en vroeg dat ze zich zou ontwikkelen en tot bloei zou komen. Het meisje, dat een moeilijk karakter had, zou een heilige visitandine worden, die door vertrouwen en liefde tot Jezus kwam.

O Onbevlekte Ontvangenis, hoop en redding van de vrome pelgrim, bid voor ons !

Kleur mevrouw Martin, die water op het voorhoofd van Leonie aanbrengt (maar nog niet Leonie).

DINSDAG 9 DECEMBER

ONBEVLEKTE ROOS TUSSEN DE DOORNEN

TOEN Pauline, de zus van de heilige Teresia en Leonie, zag dat hun moeder na de bedevaart nog steeds niet genezen was, nam ze zich voor om door haar eigen lijden de gewenste genezing te verkrijgen. Haar moeder plaagde haar liefdevol :

« *Je zegt me dat je voor mij wilt lijden. Dat vind ik heel spijtig, wil je dan niet dat ik mijn Hemel verdien, wil je alles voor jezelf ? Je schaamt je zelfs niet, mijn Pauline ! En ik, ik moet misschien wel honderd jaar in het vagevuur zitten ! Wil je die dan ook voor mij uitzitten ? Als je ergens aan begint, moet je het helemaal afmaken !* »

Ze voegde eraan toe : « *Verwacht niet veel vreugde op aarde, dan zal je te vaak teleurgesteld worden... Moed en vertrouwen ! Bid met geloof tot de Moeder van Barmhartigheid, zij zal ons te hulp komen, met de goedheid en zachtheid van de allertederste moeder.* »

Op 28 augustus dat jaar stierf Zelie Martin. In de nacht na het overlijden van deze “onvergelijkbare moeder” zag Pauline een engel die zich neerboog over een laagje schitterend zand en er de goddelijke zaligheid in schreef : « ***Zalig zij die huilen, want zij zullen getroost worden*** ».

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot telkens aan Bernadette zijt verschenen, stralend van licht en schoonheid, bid voor ons !

KLEUR Pauline en Marie.

WOENSDAG 10 DECEMBER
100STE VERJAARDAG VAN DE VERSCHIJNING VAN PONTEVEDRA

De weg die naar Jezus leidt

De bedevaart van mevrouw Martin had haar alleen maar leed en angst gebracht. Een schoonzus van onze vader, de echtgenote van Bruno de Nantes, onderging dezelfde beproeving.

Voor haar kinderen later schreef ze een verslag van hun familiebedevaart naar Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes om voor haar zieke echtgenoot te bidden :

« *Toen we aankwamen, regende het pijpenstelen en waren alle hotels volzet. Ik herinner me een gevoel van totale wanhoop. Het was het feest van de Kruisverheffing, dat nochtans zo mooi is. Het woord 'kruis', dat voortdurend in de kerkelijke teksten werd herhaald, maakte me bang.*

Ik herinner me dat ik bad dat deze dag snel voorbij zou zijn. We waren gekomen, ik was gekomen, om te bidden voor de genezing van papa, en het ging alleen maar over het kruis, over de dood... Ik was doodsbang. De volgende dag stortte ik in (ik kende de kalender van het kerkelijke jaar niet goed) : het was het feest van Onze-Lieve-Vrouw van Zeven Smarten ! Hoe kon ik zo blind zijn ! Ik wilde maar één ding : zo snel mogelijk weg uit Lourdes. Ik had zelfs niet de moed om de kinderen mee te nemen naar de baden, wat papa ondanks zijn grote vermoeidheid graag had gedaan. »

De Heilige Maagd genas de heer de Nantes niet, maar

schonk het hele gezin « *de genade om de beproeving die ons te wachten stond te doorstaan* ».

Heilige Bernadette, die het lijden van lichaam en ziel hebt aanvaard, bid voor ons !

Kleur de engel en het spandoek.

★

★ ★

DONDERDAG 11 DECEMBER

Vreugde van wie op U hopen

Na de amputatie van zijn linkerbeen, zwaar verwond op het slagveld in 1870, leed generaal de Sonis vreselijk. De wonde wilde maar niet genezen. Hij werd voor een kuur naar Barèges gestuurd en stopte onderweg in Lourdes.

« *De Heilige Maagd heeft besloten mij niet te genezen.* » Bij de baden aanriep de oorlogsheld haar vurig : « *Moge de allerheiligste en aanbiddelijke wil van God geschieden !... Die is op zijn manier in vervulling gegaan. Hoewel mijn lichaam niet genezen is, heb ik, net als op het slagveld in Loigny, een zeer volledige en vreugdevolle onderwerping aan deze aanbiddelijke wil verkregen.* »

Over de pelgrims van Lourdes merkte hij op : « *Zij zijn het enige wat nog overblijft van het echte Frankrijk.* »

Tijdens een tweede bedevaart in 1875 bekende hij : « *Alles is nog hetzelfde, behalve dat ik een diepe vrede*

ken. Ik leef met Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes... »

O Onbevlekte Ontvangenis, wiens heilige verschijning deze geliefde grot tot een waar paradijs heeft gemaakt in de ballingschap waarin wij leven, bid voor ons !

Kleur generaal de Sonis.

★

★ ★

VRIJDAG 12 DECEMBER

Onbevlekt licht van de wijzen

Otto von Bismarck, de IJzeren kanselier, was een machtige Duitse vrijmetselaar en protestant. Hij wilde de Kerk in Duitsland vernietigen. In dit klimaat van religieuze en politieke strijd ondersteunden de verschijningen van de Onbevlekte Ontvangenis de katholieken. Graaf-afgevaardigde Droste zu Vischering spoorde de leden van de katholieke Zentrum-partij aan om veel tot de Moeder Gods te bidden om « *de overwinning van Christus op de Antichrist* » te verkrijgen.

Het antwoord van de Hemel liet niet lang op zich wachten : op het feest van Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes, op 11 februari 1884, keerde de bisschop van Münster terug na negen jaar ballingschap ! De volgende avond brachten dertigduizend gelovigen dank aan de Heilige Maagd tijdens een enorme kaarsenprocessie.

De dochter van graaf Droste, Maria, die drieëntwintig was, leed onder het feit dat ze vanwege haar zwakke

gezondheid niet aan haar religieuze roeping kon voldoen. Haar moeder liet in november 1886 elke dag missen opdragen in Lourdes om « *door de voorspraak van de Koningin der heiligen haar genezing en de vervulling van haar verlangen te verkrijgen, als dat de wil van God is* ».

Onze-Lieve-Vrouw verkreeg voor haar de genade om haar roeping te kunnen volgen. Het meisje leidde twee jaar lang een religieus leven in hun kasteel van Darfeld, voordat ze onder de naam zuster Maria van het Goddelijke Hart toetrad tot het klooster van de Goede Herder. Zij werd een grote heilige.

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot bent gekomen om de kop van Satan te verpletteren, bid voor ons !

KLEUR de kaarsenprocessie.

⋆

⋆ ⋆

ZATERDAG 13 DECEMBER

POORT VAN DE HEMEL

ANTONIA, het zusje van Maria, leed aan longtuberculose, waaraan ze langzaam maar zeker zou sterven. Op haar vijftiende was zij een voorbeeld voor iedereen om haar heen door haar geduld.

Toen de pijn draaglijker werd, vond ze het jammer dat ze minder aan God dacht en ze besloot dat het beter was om te lijden. Ze had vooral enorm veel medelijden

met zieken die niet weten waarom ze lijden en hun pijn niet opofferen.

Elke dag dronk het meisje water van Lourdes : « *Nu hou ik nog meer van onze hemelse Moeder !* », zei ze. Ze trad toe tot de Congregatie van de Kinderen van Maria. Tijdens de ceremonie werd het lied "*Liefdevolle Maria*" gezongen, dat het meisje bijzonder graag hoorde vanwege de woorden : « *Gij zijt onze Moeder, ik wil uw kind zijn.* » Ze riep toen uit : « *Kijk, de duivel is woedend !* » De duivel houdt er niet van dat we ons aan onze Hemelmoeder toewijden.

Op 16 oktober 1890, nadat ze Jezus-Hostie als laatste sacrament had ontvangen, zei ze luid : « *Kijk, daar komt Hij !* » En ze sterf met een gelukzalige glimlach.

Heilige Maagd Maria, die van alle kinderen het meest van de heilige Bernadette hield, bid voor ons, zondaars !

Kleur de krukken die in de grot hangen.

★

★ ★

ZONDAG 14 DECEMBER – 3DE ZONDAG VAN DE ADVENT

ONBEVLEKT ANKER VAN ONZE REDDING

Na een noveen aan de voeten van de Onbevlekte Maagd werd dom Luiz Rua geïnspireerd om een klooster van de Goede Herder te stichten in Portugal. Met de steun van Mgr. Silva en Mgr. Freppel, bisschoppen

van Porto en Angers, slaagde hij erin vijf zusters vanuit het moederklooster te vestigen in Porto. Daar zou Maria Droste zu Vischering, die door Onze-Lieve-Vrouw werd genezen om haar kloosterroeping te kunnen vervullen, op een dag moeder-overste worden.

De religieuzen en boetelingen in het klooster koesterden een bijzondere devotie voor Lourdes, die Onze-Lieve-Vrouw beloonde met twee wonderbaarlijke genezingen.

Toen ze dertig jaar was, werd zuster Maria dus naar Portugal gestuurd om er het nieuwe huis te gaan leiden. De arme zuster pakte haar zware kruis moedig op en werd nu *Moeder* Maria van het Goddelijke Hart.

Zeven jaar later bracht ze tijdens een reis naar Frankrijk een bezoek aan de gezegende grot van Lourdes :

« *Lourdes is de plaats van het gebed, maar ook van dankzegging voor de Goede Herder en de vele gunsten die we hebben ontvangen. Wat een vreugde voor een katholiek hart om in Lourdes de Heilige Maagd te zien, die dag en nacht, het hele jaar door, zonder onderbreking wordt vereerd ! Ik ben hier rustiger dan in mijn eenzame cel in Porto ! Het is als een kleine wapenstilstand tijdens dewelke ik terug op krachten kan komen.* »

O Onbevlekte Ontvangenis, wiens heilige verschijning deze geliefde grot tot een veilige haven te midden van de stormen heeft gemaakt, bid voor ons !

KLEUR moeder Maria van het Goddelijke Hart.

MAANDAG 15 DECEMBER

Onbevlekte zuiverheid van de maagden

Tijdens een bezoek aan het klooster van de Goede Herder in Porto stelde Wilhelm von Galen zich openhartig op tegenover zijn nicht, moeder Maria van het Goddelijke Hart : zijn vader, graaf von Galen, wilde dat hij priester werd. Maar dat wilde hij niet. Moeder Maria beloofde bij haar oom te zullen bemiddelen. Op de terugweg naar Duitsland kwam Wilhelm langs Lourdes : « *In mijn enthousiasme offerde ik Onze-Lieve-Vrouw een kaars van acht pond voor mijn toekomstige echtgenote !* »

Kort daarna organiseerde Wilhelms tante, gravin Droste, een ontmoeting tussen haar neef en een uitstekende jongedame. Maar de jongeman begon een grote afkeer te voelen voor het wereldse leven. Hij zocht vaak toevlucht in de kapel, waar hij een hevige innerlijke strijd voerde.

De aansporingen van zijn nicht moedigden hem aan : « *Moge onze goddelijke Moeder, die je in Lourdes zoveel genade heeft geschonken, je trouw blijven bijstaan ; neem haar hand, zij zal je zeker leiden.* »

De Onbevlekte Maagd leidde haar kind naar de liefde voor het ware goed. Op een avond, in zijn laatste tegenspartelen, riep hij uit : « *Mijn God, als Gij het echt wilt, dan wil ik het ook* ».

Op 15 december 1897 trad hij toe tot de benedictijnen en ook de jongedame koos voor het kloosterleven !

Heilige Bernadette, die alles heeft willen achterlaten om zich te verbergen, bid voor ons !

Kleur de kribbe onder het altaar.

★

★ ★

DINSDAG 16 DECEMBER

Genezing van de zieken

In april 1914 schreef broeder Maximiliaan-Maria Kolbe aan zijn moeder : « *Ik verloor bijna de duim van mijn rechterhand. Ik had een soort ontsteking. Ondanks de verzorging van onze arts bleef de etter komen. Het bot was aan het rotten. De dokter zei dat het verwijderd moest worden, maar ik antwoordde dat ik een beter medicijn had : water uit Lourdes ! De rector had me dat gegeven en me verteld over de wonderbaarlijke genezing van zijn voet toen hij twaalf jaar oud was.*

Onze arts bracht het wonderbaarlijke water met vreugde aan. En wat gebeurde er ? De volgende dag, in het ziekenhuis, achtte de chirurg de operatie niet meer noodzakelijk. Na enkele uren verband verschonen was ik genezen. Glorie aan God en dank aan de Onbevlekte ! »

O Onbevlekte Ontvangenis, die in deze geliefde grot hebt gezegd : "Boete ! Boete ! Boete !", bid voor ons.

Kleur het altaar.

WOENSDAG 17 DECEMBER

Wie zijt Gij, Onbevlekte ?

Maximiliaan-Maria Kolbe, wiens duim door Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes was genezen, was een heilige franciscaan. Hij kwam op 30 januari 1930 bidden aan de grot van Massabielle. « *Waar de Onbevlekte aanwezig is, krijgt het Rijk van het Heilige Hart van Jezus vaste vorm* », zei hij. Dit mysterie verrukte zijn ziel en zette zijn hart in vuur en vlam :

« *Onbevlekte Ontvangenis, deze woorden heeft Onslievrouwke zelf uitgesproken ; ze moeten dus op de meest precieze, meest essentiële manier laten zien* ***wie Zij is****. We moeten er alles aan doen om de Onbevlekte steeds beter bekend te maken bij de mensen.* »

Pater Kolbe zou naar Japan gezonden worden. Daar wachtte zijn Onbevlekte Moeder hem op. Een heilige priester van de Missions Étrangères in Parijs, pater Pélu, had er immers de devotie tot Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes verspreid.

In 1897, tijdens de bouw van een kerk in Tamanoura, ontsprong er een bron. Dat bracht pater Pélu op het idee om een grot te bouwen. Alle christenen wilden meewerken aan de bouw ervan. Ze zochten de meest bijzondere stenen en brachten die naar Tamanoura. Enkele maanden later was alles klaar. Een prachtig beeld van de Onbevlekte stond in de holte van de rots. Elk jaar op 11 februari goot pater Pélu een fles water uit Lourdes in de bron.

Tot grote vreugde en troost van de missionaris bleven pelgrims komen om de hulp van onze Goede Moeder af te smeken. Velen vonden er vrede voor hun ziel, velen werden genezen.

O Onbevlekte Ontvangenis, wiens heilige verschijning deze geliefde grot tot een onuitputtelijke bron van vreugde en troost heeft gemaakt, bid voor ons !

Kleur de fries die je tekening omkranst.

★

★ ★

DONDERDAG 18 DECEMBER

Regel van volmaakte gehoorzaamheid

In het klooster van de kanunnikessen van Sint-Augustinus in Engeland was zuster Winifred een bijzondere lerares. Ze was zeer geliefd bij haar leerlingen. Op achtentwintigjarige leeftijd werd ze plotseling door een bijna volledige verlamming aan haar bed gekluisterd.

Zij die zo graag in dienst van haar gemeenschap wilde staan voor het werk van God, aanvaardde dit kruis niet. Ze vroeg toestemming om naar Lourdes te gaan om genezing te verkrijgen en haar oversten lieten het toe. Na een zeer zware reis « *kwamen de ziekendragers ons halen om naar de Grot te gaan. Ik was moe en had pijn, bidden leek onmogelijk. Maar Onze-Lieve-Vrouw wist dat wel, het deed er niet toe... Ik offerde haar*

mijn lijden op ! Ik geloofde dat onze Moeder in de Hemel mij bij haar zou nemen en ik voelde me vredig. Onslievrouwke was alles. »

Ze vroeg de zieke naast haar, een jonge blinde, om voor haar genezing te bidden. Deze antwoordde haar : « *Zuster, ik ben gaan leven op de dag dat ik begon te lijden... Het echte leven is lijden. Ik kom niet om te genezen. Ik kom elk jaar uit liefde voor Onze-Lieve-Vrouw. Lourdes is prachtig, zuster.* »

De kleine zuster veranderde in een oogwenk : « *Wat een les ! Hij leerde me het lijden te verdragen dat God me had opgelegd. Ik herhaal zijn woorden heel vaak.* »

Heilige Bernadette, die alle beproevingen van het religieuze leven hebt aanvaard, bid voor ons !

Kleur zuster Winifred op haar brancard.

⋆

⋆ ⋆

vrijdag 19 december

Verdeelster van Gods genade

Zuster Winifred was veranderd toen ze terugkwam uit Lourdes. Ze bleef zich verdiepen in de heilige Bernadette, haar eenvoudige deugden navolgen en haar liefde voor Onze-Lieve-Vrouw delen.

« *O Maria, ik geef u mijn ziel en mijn arme lichaam, ik*

geef mij aan u over, geef mij aan Jezus. Ik heb geen minuut te verliezen, want zoveel zielen wachten op mij. Die van de priesters hebben mijn voorliefde. Telkens als ik hoor dat er een priester hulp nodig heeft, neem ik hem onder mijn hoede. »

De zieke kon nog maar drie vingers aan haar rechterhand en twee aan haar linkerhand bewegen. Ze bad elke dag duizend Ave Maria's voor de arme zondaars. Omdat ze niet met haar armen in kruisvorm kon bidden, zoals ze in Lourdes had gezien, bad ze zonder haar armen op haar bed te laten rusten, zodat ze boetedoening en gebed kon combineren.

« *Mijn armen doen erg pijn, daarom heb ik hoop dat mijn gebeden worden verhoord... Ik vind het een mooie gedachte dat mijn leven lijkt op dat van Onze-Lieve-Heer in het tabernakel. Ik ben gevangen. Als ik ergens heen wil, moet ik wachten tot iemand me komt halen. En als ze mij vergeten, wacht ik. Ik kan niet bewegen.* »

Laten we, in navolging van zuster Winifred, onze zorgen en ons lijden aan Jezus opdragen.

« *Mijn lieve Heer, Gij hebt mij doen begrijpen dat er niets triests is aan echt lijden, dat rechtstreeks voortkomt uit uw heilige wil, maar integendeel iets wonderbaarlijks... Help me het met vreugde dragen. Dat het geen kwestie is van pijnlijke berusting, maar van actieve aanvaarding. Moge mijn glimlach mijn "Dank u, mijn Jezus !" zijn.* »

Kleur Leonie Martin.

ZATERDAG 20 DECEMBER

ONZE-LIEVE-VROUW IN GROTE DROEFHEID

DE grote droefheid van onze Hemelse Moeder ontroerde kardinaal Albino Luciani, patriarch van Venetië : « *De Madonna is altijd maagd en volkomen zuiver geweest. Omdat onze samenleving alles toestaat en alles verontschuldigt op het gebied van immoraliteit, wordt de Maagd Maria een 'Madonna met tranen'. Ze huilt om het kwaad dat we begaan en tolereren, en om de straffen die we over onszelf afroepen.* »

Later, als paus Johannes Paulus I, hechtte hij veel belang aan de buitengewone interventies en hulp van de Hemel.

« *In Lourdes, Fatima, La Salette en elders leidt en helpt de Madonna ons door eigenlijk maar één ding te zeggen :* ***bid en doe boete****. Ze herhaalt de waarschuwing van Jezus :* ***"Als jullie geen boete doen, zullen jullie allemaal verloren gaan..."*** *We moeten onophoudelijk bidden.* »

Loreto, Santa Maria do Sul en Lourdes waren voor kardinaal Luciani als voorbereidende stations op zijn pelgrimstocht naar Fatima en zijn ontmoeting met zuster Lucia, de boodschapster van Onze-Lieve-Vrouw.

O Onbevlekte Ontvangenis, die naar deze geliefde grot is gekomen om de triomf van de Kerk te bevorderen, bid voor ons !

KLEUR kardinaal Luciani die preekt.

★

★ ★

ZONDAG 21 DECEMBER – 4DE ZONDAG VAN DE ADVENT

ONBEVLEKTE VOORSPREEKSTER VAN DE ZONDAARS

DE grote adellijke familie Cezimbra in Portugal had een grote devotie voor de Maagd van Lourdes. Haar beeld stond op alle nachtkastjes.

Als één van haar kinderen ziek was, gaf de markiezin water uit de wonderbaarlijke bron te drinken. Als de ziekte ernstig was, beloofde ze het kind een jaar lang witte en blauwe kleren te laten dragen, zoals die van de verschijningen in Lourdes. Eén van haar dochters heette Maria de Lourdes. In Portugal was dat in die tijd een veel voorkomende naam.

Haar oudste dochter, doña Eugenia, trad toe tot de congregatie van de zusters dorotheeën, onder de naam van zuster Monfalim.

In 1907 werd ze overste van het college van Quelhas en verkreeg ze speciale genaden voor haar leerlingen door haar voortdurende noveengebeden tot Onze-Lieve-Vrouw van Lourdes. Ze bad dan met een aantal medezusters in de kleine grot, achter in het park.

Op een zomerdag, toen de hitte ondraaglijk was, stelde een zuster voor om in de kapel te gaan bidden, omdat de Onbevlekte Ontvangenis daar ook werd vereerd met een mooi beeld.

Moeder Monfalim antwoordde : « *Juist omdat het een kleine boetedoening is om in deze hitte te bidden, wil ik het nu buiten doen. Elk gebed dat gepaard gaat met*

een offer, hoe klein ook, spoort het Hart van Onze-Lieve-Vrouw nog meer aan om voor ons te zorgen. »

Heilige Bernadette, gij die zo veel van de grot van Massabielle hield, bid voor ons !

Kleur de basiliek van Fatima in de verte.

★

★ ★

MAANDAG 22 DECEMBER

Onbevlekte strijdster

Koningin Amélia, weldoenster van de dorotheeën, deelde de devotie van moeder Monfalim. In februari 1910, twee jaar na de moord op haar echtgenoot, koning Carlos I, ging ze naar Lourdes om « *met heel mijn ziel tot de Heilige Maagd te bidden* ». Ze vertrouwde haar zoon, koning Manuel II, die steeds meer bedreigd werd door het republikeinse complot, toe aan Onze-Lieve-Vrouw.

Zeven jaar later verscheen de Onbevlekte in Fatima. Bij de steeneik zongen de pelgrims het *Ave Maria*... van Lourdes !

In 1921 verviel Portugal in een verschrikkelijke chaos. Er was geen leiding in het land en alles liep mis. Vijf grote Portugese figuren, de toekomstige president Salazar, de volksvertegenwoordiger Dr. Da Fonseca, de heilige pater Cruz, een dokter en een professor baden een hele nacht lang, knielend in de grot en smeekten de Maagd van Lourdes om redding voor hun vaderland.

« *Het leek wel alsof ze meer huilden dan baden* », vertelde een getuige. De Moeder Gods verhoorde hun gebeden : vrede en politiek herstel redden Portugal.

Nadat hij president was geworden, bleef Salazar de Heilige Maagd elke dag vereren door het bidden van het rozenhoedje, vaak alleen in de stilte van de nacht. De Onbevlekte Ontvangenis beloonde hem daarvoor door hem te inspireren met de juiste beslissingen voor zijn land.

Toen de liberalen een campagne tegen de rozenkrans lanceerden, verklaarde hij : « *Ze willen het bidden van het rozenhoedje aan de kant schuiven. Wat een ramp ! Stop met het rozenhoedje te bidden en je zal zien wat er gebeurt... We moeten deze devotie in ons vaderland blijven bewaren.* » Wat een groot staatshoofd !

O Onbevlekte Ontvangenis, wiens heilige verschijning deze geliefde grot tot een onneembare vesting tegen alle aanvallen van de duivel heeft gemaakt, bid voor ons !

Kleur de heren biddend aan de voeten van de H. Maagd. De vlag van Portugal is rood en groen met een gouden medaillon in het midden.

★

★ ★

DINSDAG 23 DECEMBER

Een herboren ziel...

In de nacht van 18 december 1899 vond er een frontale botsing plaats tussen twee treinen op de lijn Bordeaux-Parijs. De klap was verschrikkelijk : de postwagon werd door de locomotief aan stukken gereten en spatte uiteen als een lucifersdoosje. In die wagon bevond zich Gabriël Gargam, een postbeambte, die 18 meter ver werd weggeslingerd. Hij werd teruggevonden in de sneeuw, bewusteloos, met een verbrijzelde schouder en zwaar bloedverlies. Een arts boog zich over hem, voelde zijn pols en zei : « *Het is een echt wonder... Hij leeft nog !* »

Hij leefde inderdaad, maar al snel bleek dat de toen 27-jarige Gabriël verlamd was en enkel nog de dood te verwachten had. De gangreen tastte zijn wonden aan, eten werd haast onmogelijk en in twintig maanden verloor hij bijna 50 kilo.

Zijn moeder besloot hem naar Lourdes te brengen, in de overtuiging dat wat de geneeskunde niet kon, Onze-Lieve-Vrouw misschien wel zou verrichten. Gabriël zag het echter somber in : zijn geloof was lauw en aan de genezende kracht van het water van Lourdes geloofde hij nauwelijks. Toch stemde hij toe : « *Of ik nu hier sterf of in Lourdes, wat maakt het uit ? Als mijn dood daar mijn moeder troost kan geven omdat ze denkt dat ik als goed christen gestorven ben, dan is dat al iets.* »

O Onbevlekte Ontvangenis, gij die uw kinderen nooit in de steek laat, Middelares van alle genaden die van Jezus tot ons komen, bid voor ons !

TEKEN ZELF een trein in de bergen.

★

★ ★

WOENSDAG 24 DECEMBER – KERSTAVOND

... IN EEN HERBOREN LICHAAM

OP 19 augustus 1901 werd zijn draagbaar in de trein van de nationale bedevaart gehesen. Zijn lichaam was één grote wonde ; de gangreen vrat zijn ledematen aan en zijn spieren waren bijna volledig verdwenen. De reis was uitputtend. Maar eenmaal in Lourdes had hij nog de kracht om te vragen dat men hem naar de grot zou brengen, waar hij biechtte en de heilige communie ontving. Op datzelfde moment voelde Gabriël iets diep vanbinnen gebeuren. Een onweerstaanbare drang om te bidden greep hem aan ! De genade van God overspoelde zijn ziel met een hemels licht.

Om vier uur 's middags, tijdens de sacramentsprocessie, lag Gabriël vóór de basiliek tussen de andere zieken. Men meende dat hij stervende was. Maar toen de priester met de monstrans voorbijkwam, bewoog Gabriël plots. Hij greep de rand van zijn draagbaar vast, probeerde wanhopig overeind te komen... en ging rechtop zitten ! Zijn benen, die al twintig maanden verlamd waren,

begonnen langzaam te bewegen en te ontspannen.
Voor de ogen van zijn moeder, zijn begeleider en duizenden getuigen zette hij één voet op de grond, dan de andere. Zijn arme voeten waren zojuist nog open, etterende wonden geweest ! Hij stond op, zette voorzichtig een paar passen en liep dan als in een droom achter het H. Sacrament aan. Tegelijkertijd mompelde hij enkele onverstaanbare woorden : zijn eerste dankgebed tot Haar die hem genezen had.

Want hij was genezen. In het medisch bureau stelden 63 [!] artsen de plotse en volledige genezing van de "ongeneeslijke" verlamming en alle gangreenwonden van Gabriël Gargam vast. In enkele ogenblikken had de man zonder spieren niet alleen zijn beweeglijkheid teruggevonden, maar was er zelfs nieuwe huid gegroeid op de tevoren open en etterende wonden !

Gabriël Gargam was genezen, zonder enige herstelfase. Thuisgekomen at hij met smaak, kwam weer op gewicht binnen enkele weken en hervatte zijn werk. Elk jaar – 53 jaar lang – keerde hij als vrijwillige brancardier terug naar Lourdes, vol kracht en gezondheid. « *Wat God mij heeft teruggegeven,* » zei hij, « *draag ik al een halve eeuw in mij. Meer nog dan voor mijn genezing dank ik Hem voor het herwinnen van mijn geloof en mijn naastenliefde.* »

O Onbevlekte Ontvangenis, gij die aan de voet van het Kruis stond als onze Medeverlosseres, kom voor uw arme kinderen bij uw Zoon tussenbeide !

KLEUR de bomen en de bergen.

DONDERDAG 25 DECEMBER – KERSTMIS !

MIJN ONBEVLEKTE HART ZAL TRIOMFEREN

TIJDENS het jubileum van de Onbevlekte Ontvangenis kondigde pater Marie-Antoine aan : « Dit is het uur van de grote strijd, maar ook het uur van de grote triomf ! Door Maria bereidt God zich voor om een nieuwe wereld te scheppen waarin Jezus Christus zal regeren. Alles is in beweging voor deze geboorte. » De pater, die het geheim van het Onbevlekte Hart van Maria aanvoelde, wendde zich tot het Heilige Rusland. Hij schreef aan tsaar Nicolaas II om hem te feliciteren met het neerslaan van de revolutie van 1905 en hem uit te nodigen om meer te doen :

« *Sire,*

Dit is voor u het plechtige moment om de wens van het Heilige Hart van Jezus te vervullen, om ***eenheid*** *te bewerkstelligen. Nee, nee, geen schisma meer* [je weet dat Rusland schismatiek is]*, geen scheiding meer, maar grote, volledige en volmaakte eenheid ! God wil het ! Daarom heeft God Rusland dichter bij Frankrijk gebracht, het koninkrijk van zijn Goddelijke Hart en zijn Onbevlekte Moeder. O Majesteit, de genade wordt u aangeboden : de Heer kan uw verheven persoon en uw rijk geen grotere genade schenken.*

Bij de traditionele vriendschap tussen beide landen heeft iedereen baat. Rusland kan Frankrijk terugbrengen naar het respect en de liefde voor zijn vaderlandslievende en religieuze tradities, en Frankrijk kan Rusland

terugbrengen naar de eenheid van het katholieke geloof. Wanneer Gods uur komt en de kinderen van God genoeg gebeden hebben, zal deze droom werkelijkheid worden. »

En dan zullen onze landen in hun voetsporen kunnen volgen. Laten we het heilige Kindje Jezus smeken om het hart van de paus te bewegen, zodat hij gehoor geeft aan de verzoeken van Onze-Lieve-Vrouw en nu, na de toewijding van Rusland aan haar Onbevlekte Hart te hebben volbracht, de devotie van de eerste zaterdagen verspreidt !

O Onbevlekte Ontvangenis, levende ark waarin Jezus rust, bid voor ons.

Kleur de bron.